

[Handelsministeren.]

at yde gratis bistand til ca. 400 truede virksomheder, hvoraf langt den overvejende del beskæftigede under 20 ansatte.

I henhold til loven om teknologisk service kan der endvidere efter indstilling fra handelsministeriets konsulentudvalg ydes tilskud til delvis dækning af udgifter til effektivitetsfremmende konsulentvirksomhed, der afholdes af arbejdsmarkedets organisationer og af erhvervsorganisationer og institutioner inden for byerhvervene. Tilskuddet ydes efter hjælp til selvhjælp-princippet og udgør ca. 50 pct. af udgifterne til konsulenternes lønninger og rejseudgifter. I medfør af denne bestemmelse ydes der for tiden tilskud til i alt ca. 260 konsulenter ansat i 55 arbejdsmarkeds- og erhvervsorganisationer. I hvert fald 34 af disse konsulenter beskæftiges for tiden med opgaver, der specielt henvender sig til byerhvervene og den mindre industri.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at også Håndværksrådet i en tidligere periode, fra 1963 til 1965, har beskæftiget 10 konsulenter med støtte under konsulentloven. Rådet opgav imidlertid med udgangen af 1965 sin konsulentvirksomhed, vistnok ikke mindst som følge af at der i modsætning til erhvervslivets øvrige hovedorganisationer ikke i Håndværksrådets medlemskreds var tilstrækkelig opbakning til rådets finansiering af den del af udgifterne, der ikke blev dækket af statstilskud.

Når der i forslaget til folketingsbeslutning peges på behovet for at koordinere de 14 konsulents virksomhed, der i øjeblikket er ansat i en række faglige håndværksorganisationer, skal det i denne forbindelse bemærkes, at handelsministeriets konsulentudvalg gennem flere år har haft sin opmærksomhed henvendt netop på dette spørgsmål. Konsulentudvalget arrangerede således i juni 1972 en konference med deltagelse af repræsentanter for såvel Håndværksrådet og de teknologiske institutter som de faglige håndværksorganisationer. Formålet med konferencen var at få drøftet spørgsmålet, om der burde skabes et fælles ståsted og et mere inspirerende konsulentmiljø for brancheorganisationernes konsulenter med henblik på at fremme mulighederne for et udviklingsarbejde til gavn for de mindre virksomheder.

Resultatet af drøftelserne blev imidlertid,

at man, ikke mindst tilskyndet af brancheorganisationerne, fastholdt den opfattelse, at det var en absolut forudsætning for kontakten med de mindre virksomheder, at fagenes konsulenter havde ståsted i vedkommende brancheorganisation. Med baggrund heri har konsulentudvalget derefter arbejdet på at øge samarbejdet mellem de teknologiske institutter som udviklingsorganer og brancheorganisationernes konsulenttjenester som kontaktcentre.

På finansloven 1975-76 er midlerne til støtte af konsulentvirksomhederne netop blevet forøget med 3,5 mill. kr. til i alt 18 mill. kr. i det nye finansår. Under to forudsætninger giver dette en mulighed for at øge antallet af konsulenter under denne ordning med omkring 60, fra ca. 260 til i alt 320. Det vil for det første være en forudsætning herfor, at den vedtagne forhøjelse af bevilningen på 3,5 mill. kr. ikke blot får virkning for dette finansår, men også for de følgende. Ingen organisation vil kunne ansætte og uddanne en konsulent, som de nødsages til at afskedige på ny blot et år eller mindre efter. Det tager normalt et års tid, før en ny konsulent uddannelsesmæssigt og på anden måde kan være fuldt på højde med de opgaver, han fremtidig skal bestride.

Den anden forudsætning er, at de organisationer, der ansætter konsulenterne, er rede til og i stand til, som det hidtil har været tilfældet, og som loven kræver, selv at finansiere deres andel af udgifterne ved driften af en konsulenttjeneste. Staten betaler som nævnt halvdelen af løn- og rejseomkostningerne, resten finansieres af de organisationer, der ansætter konsulenterne, enten gennem kontingentindtægter for deres medlemmer, eller ved at de virksomheder, der modtager konsulentbistanden, betaler et honorar herfor.

Når jeg går ud fra, at forslagsstillerne er enige med mig i, at vi ikke bør bryde med det hidtidige hjælp til selvhjælp-princip, så tror jeg, at vi har mulighed for inden for denne ordning at kunne tilgodese de synspunkter, som forslagsstillerne har. Jeg tror altså ikke, at vi behøver at skabe en ny lov, men jeg tror, at vi med god vilje og med sikring af en fortsættelse af økonomien vil kunne skabe de nødvendige forudsætninger inden for den gældende konsulentordning.